FÖRSTÅR DU DIG SJÄLV?

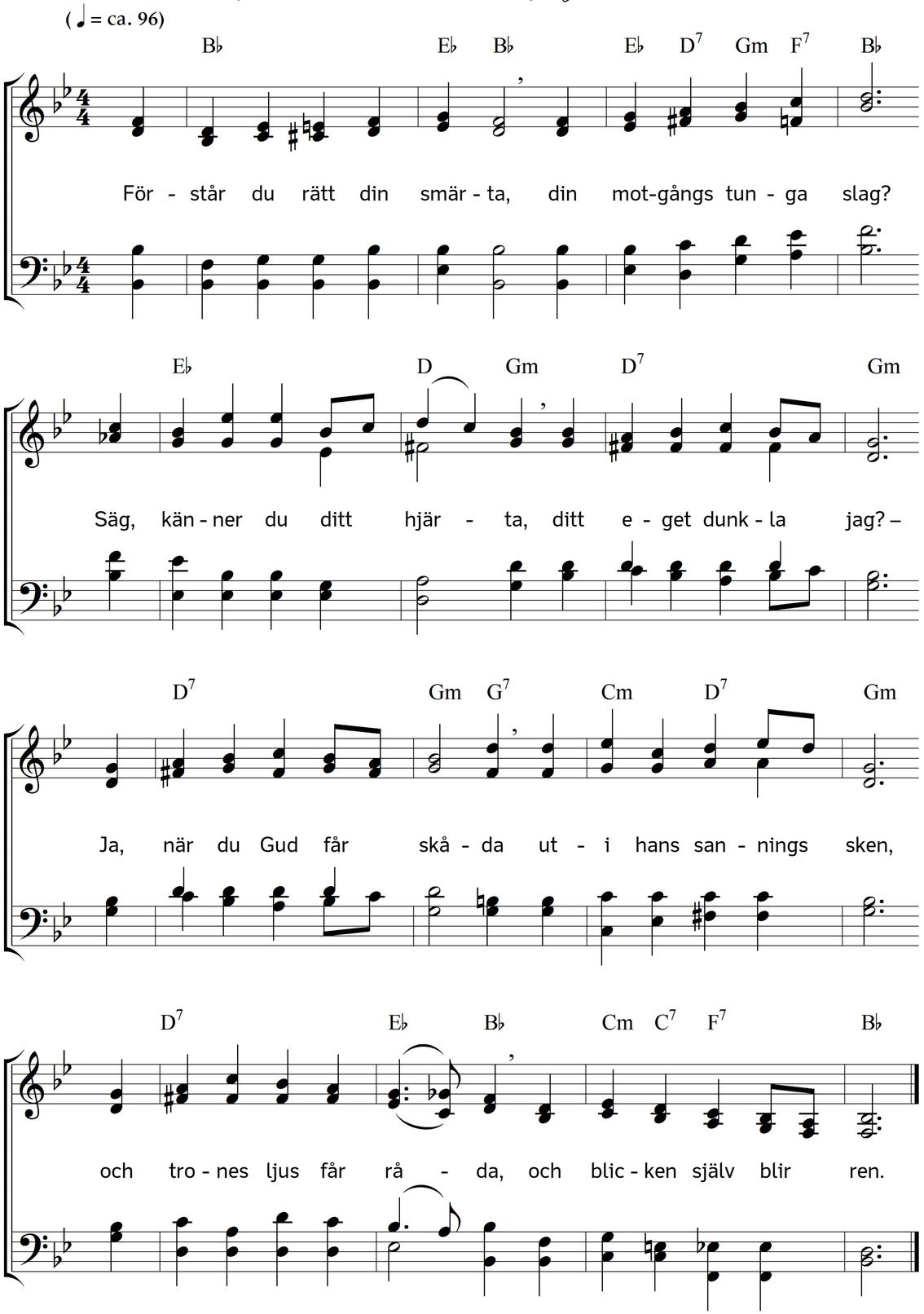

2. I ordets ljus du känner
ditt själamörker visst,
och ibland Jesu vänner
du ser rätt klart din brist.
Ju större han dig tyckes,
dess mindre själv du blir,
och från ditt anlet' ryckes
snart varje falskt visir.

3. Du kan som förr ej svara:
jag har ju ingen skuld.
Hur skulle dig då vara,
om Gud ej vore huld?
Men han sig städs förbarmar.
Han räcker ut sin hand,
dig bär på sina armar
och lossar syndens band.

4. O Fader, giv mig åter,
vad helst mig fattas än!
Och när av sorg jag gråter,
skänk mig din tröst igen!
Du, som långt förrn jag kände
och såg min syndanöd,
din egen Son utsände
och gav i korsets död.

5. Du, som för mig och alla
försonade förvisst,
lär mig i tron åkalla,
dig, Herre Jesu Krist!
Fast fattig uti anden,
gör mig på kärlek rik!
Jag stapplar. Räck mig handen!
Gör mig allt mer dig lik!

6. Dig, Jesus, tack och ära!
Allt sedan dig jag fann,
Guds bud mig blevo kära,
min själasorg försvann.
Tillbedjande jag höjer
min blick mot himlen opp.
Väl djupt min synd mig böjer,
dock har jag frid och hopp.

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1466/